

TERÉNNÍ DENÍK – výstup z terénních praxí KGE

Odborná a didaktická část

Přípravná fáze:

- Popis plánované trasy nebo tras společně s mapovou přílohou, počtem kilometrů, převýšením a stručným nárysem komplexní geografické charakteristiky navštívených míst.
- Zajištění dopravního prostředku.
- Zajištění noclehů.
- Propočet nákladů na jednoho účastníka.
- Bezpečnost při cykloturistice, pěší turistice, vodácké turistice, jiném druhu turistiky.
- Doporučené pojištění
- Dopis rodičům.

Realizační fáze:

- Vedení poznámek k trase, pořizování fotodokumentace.
- Zastávkové a zajímavé body na trasách – atraktivita cestovního ruchu, dominanty, orientační body a jejich stručný popis.
- Pokud je k dispozici GPS, exportovat prošlou trasu a její výškový profil trasy – korekce skutečně projaté trasy oproti plánované trase.
- Cena a hodnocení kvality ubytování a dalších služeb.
- Vypracování zadaných úkolů (zadaných na konkrétní praxi).
- Vedení zadaných dnů odborně i technicky.
- Hodnocení vedoucího dne.
- Charakteristiku krajiny na trase můžete zpracovat podle návodu k hodnocení a rozpoznání struktury krajiny (uvedeno podle J. Kolečka, 3013).

Přírodní neboli primární struktura krajiny – vzniká působením přírodních faktorů a procesů a sestává ze systému synergeticky propojených složek (komponenty: voda, vzduch, horniny a zeminy, reliéf, energie, půda a biota) a dílčích územních jednotek vykazujících zákonité stavy v prostoru a v čase.

Ekonomická neboli sekundární struktura krajiny – představuje antropogenní nadstavbu tvořenou mozaikou forem využití ploch (land use, resp. land cover), jejíž podstatu dokládají prostorově uspořádané plochy lesa, orné půdy, luk a pastvin, zástavby různého určení, trvalých kultur a mnoha dalších, ovšem vždy diferencované kvality.

Humánní neboli terciární, resp. sociální struktura krajiny – reprezentovaná rozmanitými v prostoru lokalizovanými společenskými a individuálními zájmy, limity a rozvojovými motivy, ale také i demografickými a sociálními parametry území.

Duchovní (spirituální neboli kvartérní) strukturu – symbolický prostorový vzor, emocionálně přijímaný jako "genius loci" krajiny daný jak imaginárními, tak skutečnými událostmi (bojiště, pobyty významných osobností, pověsti, hudba, pohádky apod.

(Propojení FG a SG aspektů – FG charakteristika krajiny ve vazbě na hospodářské činnosti v krajině s využitím lokalizačních faktorů.)

Závěrečná fáze

- Zpracování dokumentace z realizační fáze výuky – doladění terénního deníku. Tvorba prezentace k realizované výuce.

Obsahem bude i zhodnocení plánovaných a skutečně realizovaných cílů.

- Pro který ročník by bylo možné realizovat podobně koncipovanou výuku – samostatný pohyb v terénu, samostatné plnění různých úkolů zaměřených na pozorování krajiny, vyhledávání, zpracování a interpretace informací?
- Rozhodněte, jaké výhody a nevýhody s sebou nese, když skupina žáků (žák) pracuje samostatně, pouze na základě pokynů učitele.
- Co by si podle vás měli žáci 2. stupně ZŠ z takto koncipované praxe odnést? (vědomosti, prožitky apod.)
- Jak bys se měl/a na podobnou výuku se žáky učitel jako vy připravit (co musí vědět, zajistit, na co si dát pozor apod.)?
- Jak byste mohli využít získaných poznatků ve vaší výuce?

Reflexe realizované terénní praxe z pohledu studenta

- Co vás na terénní praxi zaujalo? Byla pro vás přínosem? Co byste naopak změnili?
- Jak byste hodnotili organizaci garantů daného dne?